

Standaard

**Japanse Meeuwen
(Lonchura
striata domestica)**

Uitgegeven door:
Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

Copyright by NBvV.
Alle rechten voorbehouden
Uitgave: november 1993

OPMERKING VOORAF:

Om het document snel te kunnen downloaden zijn figuren en opmaakruimten verwijderd.
De bladzijdennummers van de inhoudsopgave zijn daardoor niet meer juist.

INHOUDSOPGAVE:

Voorwoord.....	2
Afstamming en domesticatieproces	3
Vederstructuur.....	4
Kleurvererving	6
Richtlijnen voor het keuren.....	8
Standaard voor de Japanse meeuw.....	10
Keurtechnische opmerkingen.....	11
Kleurstandaard	
Albino	25
Bleekvleugel mokkabruin.....	20
Bleekvleugel morkagrijs	21
Bleekvleugel roodbruin	22
Bleekvleugel roodgrijs	22
Gekuifd.....	29
Getekende witkop (zwartbruin, zwartgrijs, mokkabruin en roodbruin).....	29
Getekende witkop met kap (zwartbruin, zwartgrijs, mokkabruin en roodbruin).....	26
Getekende witkop met oogstreep (zwartbruin, zwartgrijs, mokkabruin en roodbruin).....	27
Getekende witkop met oogring (zwartbruin, zwartgrijs, mokkabruin en roodbruin).....	28
Ino crème	23
Ino grijs.....	24
Mokkabruin.....	14
Morkagrijs	15
Pastel mokkabruin.....	17
Pastel morkagrijs	18
Pastel roodbruin	19
Pastel roodgrijs.....	19
Roodbruin.....	16
Roodgrijs	16
Wit.....	25
Zwartbruin	13
Zwartgrijs.....	13

VOORWOORD.

Deze volledig herziene uitgave komt in de plaats van de standaardreizen die in 1984 uitgebracht zijn en de aanvulling hierop uit 1992. Sinds het uitbrengen van de vorige standaard hebben zich een tweetal nieuwe mutaties voorgedaan bij de Japanse meeuwen, de grijs-mutatie en de ino-mutatie. Hierdoor zijn in deze nieuwe standaard een groot aantal nieuwe kleurslagen opgenomen in vergelijking met de standaard uit 1984. Bovendien zijn de inzichten over de te vragen kleurvarianten met de pastel-factor danig veranderd. Dit heeft er toe geleid dat in deze standaard vier kleurslagen in de pastelserie zijn opgenomen en vier kleurslagen in de bleekvleugelserie. In de grijsserie heeft een aantal kleurslagen een naamsverandering ondergaan in vergelijking met de aanvullende standaard uit 1992. De naam van de kleurslag grijs is veranderd in mokkagrijs, de nieuwe naam voor pastel grijs is pastel mokkagrijs en de kleurslag bleekvleugel grijs heet nu bleekvleugel mokkagrijs.

Deze standaard voor de Japanse meeuwen bevat een algemeen deel, waarin opgenomen een beschrijving van de opgetreden mutaties en een specifiek deel met de kleur- en tekeningomschrijvingen van alle gevraagde kleurslagen, voorzien van keurtechnische aanwijzingen.

De inbreng van de TC-JMC is van grote waarde geweest voor deze standaard, vooral ook omdat hun voorstellen tot stand zijn gekomen in overleg met diverse buitenlandse speciaalclubs, met name de Belgische.

Zoals iedere standaard zal ook deze standaard periodiek herzien, bijgewerkt en/of uitgebreid moeten worden. Dit mag geen bezwaar zijn, daar de uitgave geschiedt in een losbladig systeem.

Tenslotte spreekt de TC de hoop uit, dat deze herziene standaard stimulerend mag werken op de ontwikkelingen in de Japanse meeuwenstandaard.

Bergen op Zoom, november 1993.

De Technische Commissie tropische vogels, etc.
van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

VOORWOORD 2001:

De in 1998 doorgevoerde wijzigingen van de kleurstandaard van de getekende meeuwen zijn in 2001 opgenomen in deze standaard als wijziging.

In 2000 zijn de kleur- en tekeningsbeschrijvingen van de zwartbruine en de zwartgrijze Japanse meeuw verder uitgewerkt. Ook dit is opgenomen als wijzigingen in deze standaard.

Een en ander is tot stand gekomen in nauwe samenwerking met de TC van de JMC, waarvoor hartelijk dank.

Zoals iedere standaard zal ook deze standaard periodiek herzien, bijgewerkt en/of uitgebreid moeten worden. Dit mag geen bezwaar zijn, daar de uitgave geschiedt in een losbladig systeem.

De eerstvolgende uitbreiding van deze standaard zal niet lang op zich laten wachten, immers er wordt momenteel gekweekt met de geparelde Japanse meeuw, in diverse kleurslagen.

Tenslotte spreekt de het bestuur van de KMV-TP de hoop uit, dat deze herzieningen in de bestaande standaard stimulerend mogen werken op de ontwikkelingen van de Japanse meeuwen.

Bergen op Zoom, augustus 2001.

Het bestuur van de KMV Tropische vogels en Parkieten
van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

AFSTAMMING EN DOMESTICATIEPROCES VAN DE JAPANESE MEEUW.

Het domesticatieproces van de Japanse meeuw zoals wij die nu kennen heeft zijn oorsprong in China. Al zo'n vierhonderd jaar geleden werden de stamvaders van de Japanse meeuw hier veel gehouden en gekweekt. Rond 1700 werden vanuit zuidelijk China de eerste exemplaren naar Japan overgebracht. Een verslag uit die tijd maakt duidelijk dat het ging om vogels van de soort *Lonchura striata*, het spitsstaart bronzemannetje. Met het oog op het uiterlijk en het verspreidingsgebied komen derhalve twee ondersoorten in aanmerking als stamvader van onze Japanse meeuw: *L. s. acuticauda* en *L. s. swinhoei*.

In Japan kwam het domesticatieproces pas goed op gang. De eerste mutant, de roodbruine, ontstond omstreeks 1785, de bonte mutant zou rond 1800 zijn ontstaan. De Japanners legden zich vooral toe op de kweek van witte, bonte, gekuifde en gefriseerde variëteiten.

In het midden van de vorige eeuw kwamen de Japanse meeuwen voor het eerst naar Europa. Hier werd een nieuwe episode in het domesticatieproces ingeluid door een aantal Deense vogelliefhebbers. Zij zijn er als eersten in geslaagd volkleur Japanse meeuwen te kweken. In Duitsland heeft men de kwaliteit van deze zgn. éénkleurige Japanse meeuwen verbeterd door het inkruisen van diverse andere *Lonchura* soorten.

Begin jaren zestig beginnen de kleurmeeuwen ook in Nederland aan populariteit te winnen. Ook hier is in de beginjaren gebruik gemaakt van met name de witkoppon en de zwartkoppon om de kwaliteit van de kleurmeeuwen te verbeteren. De toenemende populariteit van de Japanse meeuw resulteert in 1975 in de oprichting van een

speciaalclub voor Japanse meeuwenliefhebbers, de Japanse Meeuwen Club (JMC). In Europa zijn sindsdien nog een aantal kleurmutaties opgetreden zoals de grijs-mutatie (België) en de ino-mutatie (Denemarken).

DE VEDERSTRUCTUUR VAN DE JAPANSE MEEUW.

De zwartbruine Japanse meeuw bezit in haar bevedering twee soorten melanine, namelijk:

1. het zwarte (staafvormige) **eumelanine**.
2. het roodbruine (korrelvormige) **phaeomelanine**.

Carotenoïde kleurstoffen zijn in de bevedering van de Japanse meeuw niet aanwezig. De baardbouw is van het algemene type. Hierdoor kunnen structurele kleuren, zoals violet en blauw, niet optreden.

Door het optreden van mutaties bij de Japanse meeuw zijn er ook andere pigmenten ontstaan danwel naar voren getreden. Heel duidelijk is dit het geval bij de kleurslag roodgrijs, waar we een beigegrijs pigment kunnen waarnemen.

De zwartbruine kleur is de oorspronkelijke kleur, deze wordt gevormd door de combinatie van roodbruine baarden (phaeomelanine) en zwarte haakjes (eumelanine). In figuur 1a ziet u een deel van een veer getekend en in figuur 1b ziet u een dwarsdoorsnede van een baard met de zich daaraan bevindende haakjes.

De kleurdiepte van de roodbruine baarden is afhankelijk van het aantal lagen roodbruin phaeomelanine om de kern en in mindere mate van de phaeomelaninekorrels die zich in de extalzijde (buitenzijde) van de baard bevinden.

Bij een goed gekleurde zwartbruine Japanse meeuw zijn in de kopbevedering de haakjes over hun gehele lengte met zwart eumelanine gevuld. Bij een sterke phaeomelanine vorming om de kern wordt de zwarte kleur warmer en nemen wij deze kleur waar als zwartbruin. De baarden van de achterkop-, nek- en rugdekbevedering zijn van hetzelfde type als de baarden van de kopbevedering, maar over het algemeen iets lichter van kleur door een zwakkere concentratie eumelanine in de haakjes en phaeomelanine in de baarden.

De schachten van de veren van de achterkop-, nek- en rugdekbevedering zijn zeer lichtcrème. dit veroorzaakt een streeppatroon dat in de lengterichting van de vogel loopt.

Op de borst, van vleugelbocht tot vleugelbocht, loopt een scherpe kleurafscheiding. Op de buik zien we een fijne, regelmatige V-vormige tekening, zwartbruin van kleur en scherp afgetekend.

Door bastaarderden wordt deze tekening grover en zwarter. Pas in de F3 en F4 generatie krijgen wij weer de oorspronkelijke V-vormige tekening terug. In figuur 2 ziet u diverse borstveertjes afgebeeld van witkopnon bastaarden en hun nageslacht.

Bij de bastaarden bezitten de gemelaniseerde deeltjes van de veer vrij veel pigment. Bij de V-vormige tekening van de Japanse meeuw echter zijn de baarden zeer lichtcrème en de haakjes zwart, wat als totaalkleur zwartbruin geeft.

Figuur 2.

De staartpenen en de vleugelpennen zijn diep zwartbruin. Door een andere baardbouw komt het roodbruin minder tot uitdrukking en overheerst de zwarte kleur van de haakjes.

DE KLEURVERERFING VAN DE JAPANSE MEEUW.

ROOD-FACTOR.

De mutatie die de roodbruine Japanse meeuw doet ontstaan is één van de eerste kleurmutaties die is opgetreden. De kleurverandering wordt veroorzaakt door een verhindering van de vorming van zwart eumelanine. Wat overblijft is het roodbruin gekleurde phaeomelanine en een beigegrijs gekleurd pigment. Op dit moment is de aard van dit pigment nog onduidelijk. Naar alle waarschijnlijkheid is het een eumelanine (het wordt niet aangetast door de grijs-factor). In ieder geval is dit beigegrijze pigment verantwoordelijk voor de kleur van de roodgrijze Japanse meeuw. Bij de kleurslag roodbruin is dit pigment een storende component, die verantwoordelijk is voor de grauwe kleur, vooral zichtbaar in de staartpenen, en die derhalve weggeselecteerd moet worden. De ideale roodbruine Japanse meeuw

bezit alleen phaeomelanine.

De factor die de roodbruine Japanse meeuw doet ontstaan (de rood-factor) vererft recessief t.o.v. haar wild-factor. De roodfactor is gelegen op een autosoom chromosomenpaar. Het symbool voor de rood-factor is r . Een NIET rood-factorige Japanse meeuw wordt dus weergegeven door de formule $r^+//r^+$. De formule voor een rood-factorige meeuw is $r//r$.

MOKKA-FACTOR.

De inzichten in de werking van de mokka-factor staan momenteel ter discussie. De klassieke theorie is dat er bij een mokkabruine Japanse meeuw uitsluitend in de toppen van de baarden zwart eumelanine wordt gevormd. Aan de basis bevatten de haakjes het roodbruine phaeomelanine. Binnen de JMC is men meer en meer tot de overtuiging gekomen dat de mokka-factor een wijziging in de structuur van het eumelanine veroorzaakt. In ieder geval tast de mokka-factor het phaeomelanine niet aan.

De mokka-factor vormt een meervoudige mutatie reeks met de rood-factor. Beide factoren zijn dus mutaties van hetzelfde gen, van dezelfde wild-factor (r^+). De mokka-factor vererft eveneens recessief t.o.v. haar wild-factor, maar is wel dominant over de rood-factor. De volgorde van dominantie is dus:

wildfactor - mokkafactor - roodfactor

Het symbool voor de mokka-factor is r^m . Een mokka-factorige Japanse meeuw wordt derhalve weergegeven door de formule $r^m//r^m$, een NIET mokka-factorige meeuw met $r^+//r^+$.

PASTEL-FACTOR.

De pastel-factor zorgt voor een reductie van alle bij de Japanse meeuwen aanwezige pigmentsoorten, dus van zowel eumelanine als phaeomelanine.

Deze mutatie is indertijd opgetreden bij een roodbruine meeuw, waardoor verondersteld werd dat deze mutatie uitsluitend het roodbruine phaeomelanine reduceerde. Inmiddels weten we dat deze mutatie ook het zwarte en het beigegrijze eumelanine reduceert.

In de kweekpraktijk is komen vast te staan dat de pastel-factor autosomaal recessief vererft. De pastel-mutatie vererft onafhankelijk van de overige mutaties bij de Japanse meeuw. Het symbool voor de pastel-factor is p . Een NIET pastel Japanse meeuw wordt derhalve aangegeven met $p^+//p^+$, terwijl de formule voor een pastel $p//p$ is.

We vragen de pastel-factorige meeuwen in twee variëteiten, t.w. de echte pastellen en de bleekvleugels. Bij de pastellen verlangen we dat de reductie van het pigment in alle veervelden nagenoeg gelijk is zodat een egaal gekleurde meeuw ontstaat. Het streven bij de bleekvleugels is er juist op gericht een contrastrijke Japanse meeuw te creëren, waarbij de melanine-reductie voornamelijk heeft plaats gevonden in de mantel, het vleugeldek en het onderlijf.

GRIJS-FACTOR.

Hoewel waarschijnlijk al eerder opgetreden is de grijs-factor zoals we die nu kennen ontdekt in 1979. De grijs-factor is een phaeomelanine belettende factor. In grijs-factorige meeuwen ontbreekt het roodbruine pigment dan ook volledig. Het eumelanine wordt niet aangetast door de grijs-factor. Door het wegvallen van het phaeomelanine ontstaan er kleurloze veerdelen, die de kleur van het eumelanine verdunnen en zo de kleur van de grijs-factorige Japanse meeuw bepalen.

De grijs-factor vererft autosomaal recessief en onafhankelijk van de andere bekende factoren. Het symbool voor de grijs-factor is g . In formuletaal geven we een NIET grijze Japanse meeuw aan met $g^+//g^+$. Een grijs-factorige meeuw wordt aangegeven met $g//g$.

INO-FACTOR.

Sinds 1985 kennen we in ons land de ino-factorige Japanse meeuw. De exacte werking van deze factor is nog niet duidelijk. Het staat vast dat zowel het eumelanine als het phaeomelanine wordt aangetast. De reductie van het eumelanine is volledig in de hoorndelen en de ogen. De hoorndelen zijn derhalve hoornkleurig en de ogen zijn helder rood. In de bevedering blijft echter een restant eumelanine aanwezig, hetgeen zichtbaar is in de kleurslag ino-grijs. Deze mutatie-combinatie met de grijs-factor laat ook zien dat niet al het phaeomelanine uit de bevedering van de ino-crème is verdwenen. Nog onduidelijk is echter van welk type het resterende eumelanine is.

De ino-factor maskeert de werking van de mokka-factor en de rood-factor, deze factoren hebben geen invloed op het uiterlijk van een ino-factorige Japanse meeuw.

De ino-factor is gelegen op het x-chromosoom en vererft recessief t.o.v. haar wild-factor, met andere woorden de vererving is geslachtsgebonden recessief. Als symbool voor de ino-factor is gekozen voor i . De formule voor een NIET ino-factorige Japanse meeuw man is $x^i//x^i$, voor een NIET ino-factorige pop $x^i//y$. Een ino-factorige man wordt aangegeven met $x^i//x^i$, een ino-factorige pop met $x^i//y$.

De albino Japanse meeuw is nog niet mutatief ontstaan.

BRUIN-FACTOR.

Het is niet geheel duidelijk of de bruin-mutatie zich al heeft voorgedaan bij de Japanse meeuw. De bruin-factor belemmert de volledige oxidatie van het eumelanine, zodat in plaats van zwart eumelanine zandkleurig bruin eumelanine wordt afgezet in de bevedering en de hoorndelen.

Bij alle vogelsoorten waar deze mutatie zich heeft voorgedaan is de vererving geslachtsgebonden recessief. Het is te verwachten dat dit ook bij de Japanse meeuw het geval zal zijn.

RECESSIEF BONT-FACTOR.

De recessief bont-factor verhindert de vorming van melanine in bepaalde veervelden en hoorndelen. De optredende bontvorming is tot op zekere hoogte variabel in patroon.

De recessief bont-factor vererft autosomaal en heeft het symbool **rb** gekregen.

Een NIET recessief bonte Japanse meeuw heeft de formule **rb⁺//rb⁺**. De formule voor een recessief bont-factorige meeuw is **rb//rb**.

DOMINANT BONT-FACTOR.

De dominant bont-factor heeft dezelfde werking als de recessief bont-factor. Het is aan het uiterlijk van een bonte Japanse meeuw dan ook niet te zien of hij/zij is ontstaan door de werking van de recessief bont-factor danwel de dominant bont-factor. Alleen door proefparingen is dit vast te stellen.

De dominant bont-factor vererft autosomaal en kent als symbool **Db**. De hoofdletter geeft aan dat deze bont-factor dominant is over haar wild-factor (**Db⁺**). Een NIET dominant bonte meeuw heeft als formule **Db⁺//Db⁺**. De enkel-factorige dominant bonte wordt aangegeven met **Db//Db⁺**, de dubbel-factorige dominant bonte Japanse meeuw met **Db//Db**.

KUIF-FACTOR.

De kuif-factor verandert de ligging van de veerzakjes op de kop. Hierdoor ontstaat een afwijkende veerinplant van de kopbevedering. De vorm van de kuif is zeer variabel, van enkele opstaande veertjes tot een dubbele kuif is alles mogelijk.

De kuif-factor vererft autosomaal dominant. Gebleken is dat de kuif-factor lethaal is, een dubbel-factorige kuif meeuw bestaat derhalve niet. Een vrucht met op beide chromosomen van het betreffende paar de kuif-factor zal vroegtijdig afsterven. De kuif-factor heeft als symbool **K**. Een gekuifde meeuw heeft als formule **K//K⁺** (de dubbel-factorige **K//K** bestaat immers niet). Een NIET kuif (gladkop) meeuw wordt aangegeven met **K⁺//K⁺**.

RICHTLIJNEN VOOR HET KEUREN VAN JAPANESE MEEUWEN.

Door het ontstaan van steeds meer mutaties heeft de Japanse meeuwensport de afgelopen 20 jaar een enorme ontwikkeling doorgemaakt. De oprichting van de Japanse Meeuwen Club in 1975 is hiervoor van grote betekenis geweest.

Het grote aantal kleurslagen dat we tegenwoordig kennen maakt het keuren van Japanse meeuwen niet eenvoudiger. De Technische Commissie van de Nbv is in 1975 gestart met een vervolgcursus voor keurmeesters, speciaal gericht op het keuren van zebravinken en Japanse meeuwen. Verder zijn de kleuromschrijvingen in deze standaard voorzien van keurtechnische aanwijzingen. Hieronder volgen bovendien richtlijnen voor het keuren van Japanse meeuwen. Dit zal de eenheid bij het keuren van Japanse meeuwen bevorderen.

HET BEOORDELEN VAN FOUTEN.

Daar niet één Japanse meeuw aan de standardeisen voldoet, zeggen wij dat die Japanse meeuw fouten toont. Een keuring houdt dus in dat wij een groep Japanse meeuwen beoordelen op hun afwijkingen ten opzichte van de beschreven standaard en op de zwaarte van die afwijkingen. De hele keuring zou veel eenvoudiger zijn als we een groep Japanse meeuwen moeten selecteren op de kwaliteit van één eigenschap, bijv. de lichaamstekening of het model. Bij een vluchtige vergelijkende selectie speelt de individuele voorkeur voor een bepaalde eigenschap onwillekeurig een rol. Daar wij de Japanse meeuwen echter moeten beoordelen op een aantal volkomen van elkaar verschillende eigenschappen is zo'n keuring vrij ingewikkeld, zo ingewikkeld dat het zonder keurbriefje bijna niet mogelijk is. Op het keurbriefje kunnen we van ieder onderdeel apart de afwijking t.o.v. de standaard in punten uitdrukken. Dit systeem houdt echter ook weer een gevaar in. Door domweg de waargenomen afwijkingen op de verschillende onderdelen te sommeren kan er een beoordeling ontstaan die niet in overeenstemming is met het totaalbeeld. Zal een keuring op deze wijze plaats vinden, dan zal er van de Japanse meeuw maar weinig overblijven. Houden wij het onderlinge verband wel in het oog, dan kunnen wij spreken van KEUREN MET GEVOEL. Keuren met gevoel is dus beoordelen met behulp van het keurbriefje en niet aan de hand van het keurbriefje.

Ondanks de goede bedoelingen van elke keurmeester en ondanks de goede rubricering op het keurbriefje is elke keurmeester toch geneigd zijn persoonlijke voorkeur voor bepaalde eigenschappen een te grote rol te laten spelen bij de beoordeling. Een keuring zal dan ook altijd een zekere variatie in beoordeling te zien geven tussen keurmeesters onderling, een feit waar helaas weinig aan te wijzigen valt. Deze individuele verschillen zullen op iedere keuring in meer of mindere mate tot uiting komen. Maar dit geldt evenzeer voor degenen die de keurmeesters bekritisieren. Ook de kwekers laten zich bij de beoordeling van de kwaliteit van de Japanse meeuw sterk beïnvloeden door subjectieve

waarden. Hierdoor varieert hun oordeel ook sterk.

Door de grote variatie in kleur en tekeningspatroon is het noodzakelijk de verschillende kleurslagen in verschillende schalen te keuren, zodat het zwaartepunt komt te liggen bij de kweekmoeilijkheid van de betreffende kleurslag.

SCHAALINDELING.

Het keurbriefje voor de Japanse meeuw (het rose keurbriefje) kent een viertal schalen.

In **schaal 1** worden alle kleurslagen gekeurd die een volledige V-vormige buiktekening moeten tonen.

In **schaal 2** worden alle bleekvleugels en getekende Japanse meeuwen gekeurd.

In **schaal 3** worden de kleurslagen zonder tekening gekeurd.

In **schaal 4** worden de gekuifde Japanse meeuwen gekeurd.

Nog niet erkende kleurslagen dienen te worden gekeurd in de schaal waarin ze volgens bovenstaande indeling thuis horen.

Theoretisch kan elke Japanse meeuw 100 punten krijgen, maar dan zou hij volledig aan de standaard moeten voldoen. De standaard stelt echter een ideaalbeeld voor, waar een Japanse meeuw moeilijk voor 100% aan kan voldoen. In de keurpraktijk geven we maximaal 92 punten en minimaal 70 punten. Wij hebben dus een marge van 22 punten waarbinnen de beoordeling van de Japanse meeuw valt. Deze puntenmarge is ruim voldoende om de beoordeelde Japanse meeuwen naar kwaliteit te kunnen rangschikken.

Om de kampioensvogel 1 punt extra te kunnen geven, kan in voorkomende gevallen deze kampioensvogel op 93 punten worden gebracht. Er dienen dan echter meerdere vogels van 92 punten aanwezig te zijn. Het extra punt kan gegeven worden in één van de primaire rubrieken (rubriek 1, 4 of 5).

In de hieronder afgebeelde tabel vindt u de puntenwaardering behorend bij iedere schaal op het rose keurbriefje:

	SCHAAL 1	SCHAAL 2	SCHAAL 3	SCHAAL 4
	max.- min.	max.- min.	max.- min.	max.- min.
Formaat, e.d.	28 - 22	28 - 22	28 - 22	28 - 22
Kop en snavel	9 - 7	9 - 7	9 - 7	24 - 18
Poten	4 - 1	4 - 1	4 - 1	4 - 1
Kleur	33 - 26	18 - 14	51 - 40	36 - 29
Tekening	18 - 14	33 - 26	.. - - ..
Totaal	92 - 70	92 - 70	92 - 70	92 - 70

Wel kunnen we Japanse meeuwen, die een uitzonderlijk goed formaat en model of houding bezitten, als uitzondering, maximaal 29 punten in deze rubriek geven;

of we kunnen Japanse meeuwen, die een uitzonderlijk goede kleuregaliteit of kleurdiepte bezitten, als uitzondering, maximaal in schaal 1: 34 -, schaal 2: 19 -, schaal 3: 52 - en in schaal 4: 37 punten in deze rubriek geven;

of we kunnen tenslotte Japanse meeuwen, die een uitzonderlijk goede tekening bezitten, als uitzondering maximaal in schaal 1: 19 - en in schaal 2: 34 punten in deze rubriek geven.

In al deze gevallen geldt echter, dat aan de Japanse meeuw, die als kampioen wordt aangewezen, nimmer meer dan 92 punten als eindtotaal mag worden gegeven.

Een uitzondering op de 92 puntengrens is gemaakt voor de Japanse meeuw, die aangewezen wordt als kampioen, maar dan moeten er wel minstens 2 vogels aanwezig zijn met 92 punten. Deze kampioensvogel mag dan 93 punten krijgen.

STAMMEN.

Een stam Japanse meeuwen bestaat uit vier vogels van dezelfde kleurslag, voorzien van een ring van hetzelfde kweekjaar en hetzelfde kweeknummer.

STAMEENHEIDSPUNTEN.

Stameenheidspunten zijn extra punten, die gegeven moeten worden aan een stam, indien een stam tenminste 348 punten heeft gehaald. Zijn de totalen van alle vier vogels uit die stam gelijk, dan krijgt de stam 6 eenheidspunten.

voorbeeld:

87 - 87 - 87 - 87 = 348 , dus 6 eenheidspunten;

91 - 91 - 91 - 91 = 364 , dus 6 eenheidspunten.

Zijn de totalen van de vogels uit die stam verschillend, dan geldt de volgende regeling:

Het verschil tussen de hoogst en de laagst gewaardeerde vogel in die stam trekt men af van het maximum van 6 te geven eenheidspunten en men houdt de voor die stam te geven eenheidspunten over.

voorbeeld:

91 - 90 - 89 - 89 => 4 eenheidspunten (91 - 89 = 2 ; 6 - 2 = 4).

90 - 87 - 89 - 85 => 1 eenheidspunt (90 - 85 = 5 ; 6 - 5 = 1).

STANDAARD VOOR DE JAPANESE MEEUW.

FORMAAT.

Een Japanse meeuw moet, gemeten van snavelpunt tot staartpunt ongeveer 12,5 cm lang zijn.

MODEL.

Hoewel een Japanse meeuw een forse vogel is, geeft hij een slanke indruk. Van opzij gezien moet de borst-buiklijn, vanaf de hals tot en met de onderstaartdekveren regelmatig gebogen zijn. De borst moet tamelijk breed en rond van voren zijn. Het achterlijf mag niet de indruk wekken uitgezakt te zijn. Omdat de Japanse meeuw zijn kop wat hoog draagt en de staart iets is opgericht is de ruglijn enigszins hol. De staart is trapvormig, de buitenste staartpennen zijn vrij kort terwijl de twee middelste verlengd en lancetvormig zijn. De staart moet in het verlengde van de romp worden gedragen. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken.

HOUDING.

Een Japanse meeuw moet rustig op stok zitten. Ten opzichte van het horizontaal moet de romp een hoek van ongeveer 35° vormen. De vleugels moeten strak langs de romp worden gedragen. De vleugelpennen moeten sluiten op de stuit.

CONDITIE.

Een goede lichamelijke conditie is voor een Japanse meeuw een eerste vereiste. De bevedering van een Japanse meeuw moet gaaf en schoon zijn. Het veren-pak moet strak gedragen worden, zonder afhangende of uitstaande veren.

KOP.

De schedel moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen. Van voor gezien moet de kop een goede breedte bezitten.

SNAVEL.

De snavel moet kegelvormig zijn, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De bovensnavel-schedellijn moet een vloeiend verloop hebben.

POTEN.

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen, vergroeiingen of gebreken. De Japanse meeuwen hebben aan elke poot vier tenen, waarvan drie naar voren en één naar achteren gericht. De tenen klemmen stevig om de stok. De nagels mogen niet te lang zijn. Poten en nagels moeten vrij zijn van bontvorming. Alle nagels moeten dezelfde kleur(diepte) bezitten.

KLEUR.

De kleur moet zo zuiver en zo egaal mogelijk zijn. Bontvorming is fout.

RUG-VLEUGELTEKENING.

Op de achternek, bovenrug, kleine en middelste vleugeldekveertjes (de mantel) bevinden zich, evenwijdig aan de lengteas van het lichaam, fijne doch scherpe lichtgekleurde streepjes.

BORSTTEKENING.

Op de borst, van vleugelbocht tot vleugelbocht, loopt een scherpe kleurafscheiding tussen de kleur van de bovenborst en het onderlijf. Deze kleurafscheiding mag niet onderbroken zijn en de kleurnuances mogen niet in elkaar overvloeien.

ONDERLIJFTEKENING.

Op het onderlijf bevindt zich, vanaf de borstafscheiding tot de onderstaartdekveren, een scherpe doch fijne,

regelmatige V-vormige tekening. Net onder de kleurafscheiding is deze tekening kort, terwijl de tekening in de flank ter hoogte van de dij wat grover is. De broektekening wordt gevormd door een sikkelvormige tekening vanaf de stuit tot de hak. Deze tekening is bij de stuit breed en loopt naar de hak spits toe.

KUIF.

De kuif moet rosetvormig zijn, uitwaaiëren vanuit één middelpunt centraal op de kop en afhangen tot een lijn boven de ogen. Opstaande veertjes en/of afwijkingen in de vorm van de kuif zijn fout, evenals dubbele kuiven. De kleur van de kuif moet geheel voldoen aan de kleurstandaard van de betreffende kleurslag. De gekuifde Japanse meeuw is erkend in alle in deze standaard opgenomen kleurslagen.

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN.

In de eerste rubriek van het keurbriefje voor Japanse meeuwen worden formaat, model, houding en conditie beoordeeld. In deze rubriek kunnen we maximaal 28 punten en minimaal 22 punten geven. Een variatie van 6 punten, waarvan in principe 3 punten voor formaat en model, 1 punt voor houding en 2 punten voor conditie.

FORMAAT.

In nagenoeg alle gevallen voldoet de Japanse meeuw tegenwoordig aan de gestelde standaardlengte van 12½ cm. Naar verhouding zijn de witten en de getekenden iets kleiner dan de overige kleurslagen. Ook zij voldoen echter in de meeste gevallen wel aan de standaardeis, de andere meeuwen zijn vaak wat groter dan 12½ cm. Bij de beoordeling van de witten en de getekenden dient men hiermee rekening te houden. Daar komt bij dat hier sprake is van optisch bedrog, vanwege de (overwegend) witte kleur lijken ze kleiner.

MODEL.

Het beoordelen van het model kan niet objectief gebeuren, wij kunnen niet met een meetlint exact de maten bepalen. In veel gevallen is het een vergelijkende beoordeling. Onwillekeurig schatten we een "warm"-gekleurde Japanse meeuw forser dan een "koud"-gekleurde.

Ook de lengte van de staart speelt bij de beoordeling van het model een grote rol. Bij de standaard Japanse meeuw maakt de staartlengte ongeveer 1/3 uit van de totaallengte van de vogel. Het inkweken van nonnen heeft als neven effect dat de staartpenen korter worden. Japanse meeuwen met zo'n kortere staart wekken de indruk forser en geblokter te zijn dan de meeuwen met een staart die wel de voorgeschreven lengte heeft.

Bij de africhting van de Japanse meeuwen vergeten de liefhebbers vaak het dieet van de vogels aan te passen. Veel Japanse meeuwen worden daardoor te vet. Dit komt tot uiting door een iets uitgezakte borst en een te zwaar achterlijf, hetgeen duidelijk modelfouten zijn.

HOUDING.

Van een Japanse meeuw mag worden verlangd dat hij tijdens de keuring rustig op stok blijft zitten, hierop kunnen ze worden getraind.

CONDITIE.

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. In deze rubriek wordt behalve de lichamelijke conditie ook de toestand waarin het verenkleed zich bevindt beoordeeld. Bij het missen van een enkel veertje, waardoor de kleur of de tekening onderbroken wordt, ligt het echter voor de hand dit in resp. de rubriek kleur of tekening te bestraffen. Vertoont de bevedering ernstige gebreken dan zal behalve bij kleur of tekening ook bij conditie moeten worden gestraft. Men kan de staartpenen gemakkelijk controleren door de Japanse meeuw voorzichtig tegen de tralies te laten komen.

KOP.

Hoewel in de praktijk blijkt dat de kopvorm nagenoeg nooit in de beoordeling wordt meegenomen, moet er toch op gelet worden dat de Japanse meeuwen geen afgeplatte koppen hebben.

KUIF.

Voor de beoordeling van de kuif is op het keurbriefje van de Japanse meeuw een aparte schaal gemaakt. De kuifvorm moet worden beoordeeld in de rubriek kop en snavel (kuif), de kleur van de kuif wordt beoordeeld in de rubriek kleur. Een normale kuif moet worden beoordeeld met 23 punten. De puntenwaardering voor een normale Japanse meeuw met een normale kuif wordt $27+23+4+35=89$. Opstaande veertjes of kleine afwijkingen in de vorm van de kuif zijn niet ernstige fouten en mogen met ten hoogste 2 punten worden gestraft. Een dubbele kuif is wel een ernstige vormfout en moet derhalve worden bestraft met 4 aftrekpunten.

SNAVEL.

De kleur van de snavel wordt beoordeeld in de rubriek kleur en niet in de rubriek kop en snavel (kuif). In deze rubriek beoordelen we alleen de vorm en de toestand van het hoorngedeelte. De snavel moet kegelvormig zijn en vloeiend overgaan in de kopvorm. De snavel mag niet te zwaar worden. Een klein schubje op de snavel moet niet worden gestraft, ernstige snavelbeschadigingen uiteraard wel.

POTEN.

De kleur van de poten wordt eveneens beoordeeld in de rubriek kleur. In de rubriek poten beoordelen we de conditie van het hoorngedeelte. De poten dienen schoon en gaaf te zijn. Voor het missen van nagels en/of tenen zijn bindende afspraken gemaakt over het aantal aftrekpunten. Voor het missen van een nagel 2 punten bij poten en 1 punt bij conditie. Voor het missen van een teen 3 punten bij poten en 1 punt bij conditie. Voor het missen van meer nagels/tenen steeds 1 extra aftrekpunt bij conditie per nagel/teen.

KLEUR.

Keurtechnische aanwijzingen over de kleur worden voor elke kleurslag afzonderlijk gegeven bij de kleuromschrijvingen in het specifieke deel van deze standaard. Hier volgen een aantal algemene opmerkingen. Een Japanse meeuw moet duidelijk herkenbaar zijn. Bij twijfel over de kleurslag mag nooit een hoge puntenwaardering gegeven worden. In deze rubriek wordt behalve de kleur van de bevedering ook de kleur van de hoorndelen beoordeeld. De kleur van de tekening wordt echter beoordeeld in de rubriek tekening.

TEKENING.

De V-vormige buiktekening heeft z'n naam te danken aan het tekeningpatroon per veer (zie fig. 2). Elke buikveer bevat een V-vormige tekening, waarbij de punt van de V naar achter is gericht. Om deze tekening te verduidelijken heeft men vooral de witkopnon ingekweekt. Bij de bastaardkweek is waarneembaar dat de tekening inderdaad duidelijker wordt, maar ook van vorm verandert. Terwijl bij de Japanse meeuw de tekening een hoek van ongeveer 30° maakt met de schacht, staat de tekening bij de bastaard (F1) min of meer haaks op de schacht. Als totaalbeeld zien we bij deze bastaarden dan ook een "schubtekening". Bij het doorkweken van deze bastaarden met Japanse meeuwen zal bij elke volgende generatie het tekeningspatroon meer V-vormig worden. Door het inkweken van nonnen is de V-vormige buiktekening niet alleen duidelijker geworden, maar ook wat zwaarder van vorm. Gestreefd moet worden naar een duidelijke (diep van kleur), scherpe (strakke streepjes) doch fijne (smalle) V-vormige tekening. Doordat we bij elk van deze drie factoren een grote variatie zien, is het beoordelen van die tekening bijzonder moeilijk. In de rubriek tekening wordt zowel de vorm als de kleur van de buiktekening beoordeeld.

Een ander effect van het inkweken van nonnen is het verdwijnen van de streep-tekening op rug- en vleugeldek. Dit wordt veroorzaakt door een toename van de concentratie phaeomelanine in de schacht. Bij de keuring moet goed op de aanwezigheid van de streep-tekening worden gelet.

ZWARTBRUIN.

KLEUR:

Kop en masker:

Voorhoofd, schedel, achterschedel, wangen, bef en bovenborst tot aan de kleurscheiding met de mantel, zo donker mogelijk egaal zwartbruin

Rug en vleugeldek:

Grote vleugeldekveren en slagpennen, zo donker mogelijk egaal zwartbruin

Nek, bovenrug, kleine en middelste vleugeldekveren. (de mantel), zo diep mogelijk egaal donkerbruin.

Staat:

Boven- en onderstaartdekveren en de staartpennen, zo donker mogelijk egaal zwartbruin

Onderlijf:

Ondergrondkleur, zeer licht crème.

Snavel:

Bovensnavel zwart. Ondersnavel lichtgrijs.

Poten en nagels:

Poten, zo diep mogelijk donkergrijs tot zwart. Nagels zwart.

Ogen: Donkerbruin

TEKENING:

Broek:

De broektekening is sikkelvormig en loopt vanaf de stuit tot aan de hak en sluit aan op de onderstaartdekveren. en is zo donker mogelijk egaal zwartbruin.

Borst:

Op de borst loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht een scherpe kleurafscheiding.

Onderlijf:

Op de ondergrondkleur is een V-vormige tekening aanwezig welke scherp, fijn en regelmatig is. Deze tekening dient

zo donker mogelijk egaal zwartbruin te zijn.

Mantel:

Op de mantel bevinden zich evenwijdig aan de lengteas van het lichaam fijne scherpe streepjes, welke zeer licht crème van kleur dienen te zijn.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN T.A.V. DE KLEUR:

De zwartbruine Japanse meeuw dient, behoudens de mantel en de ondergrondkleur van de buik zo donker mogelijk egaal zwartbruin van kleur te zijn. De mantel dient zo diep mogelijk egaal donkerbruin van kleur te zijn. Hoe intens de zwartbruine respectievelijke donkerbruine kleur ook is deze zal altijd een bruine waas blijven tonen waarmee een duidelijk verschil met de zwartgrijze Japanse meeuw wordt gegarandeerd. De overgang van de zo donker mogelijke egaal zwartbruine wangen en achterschedel met de nek en mantel dient een zo geleidelijk mogelijke te zijn. Een abrupte kleur overgang, zodat een "nonnenkop" ontstaat is fout. De ondergrondkleur van het onderlijf dient zo licht mogelijk crème te zijn. De kleur van de poten dient zo donker mogelijk te zijn. Ernstige kleurfouten zijn te lichte wangen en/of mantel evenals een tweekleurige en/of blauwgrijze bovensnavel.

Bij de zwartbruine Japanse meeuw streven we naar een maximaal zwart eumelaninebezit in combinatie met een relatief klein phaeomelaninebezit.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN T.A.V. DE TEKENING:

Een duidelijk waarneembare buiktekening is vereist. Ideaal is een buiktekening welke slechts een nuance lichter is dan de kleurdiepte van de kop en het masker. De buiktekening moet tussen de poten ook in de gevraagde V-vorm aanwezig zijn. De ondergrondkleur van het onderlijf in combinatie met een zo donker mogelijk egaal zwartbruine V-vormige tekening zorgt voor een optimaal contrast.

Ook de bestreping van het rugdek dient zo licht mogelijk te zijn. Door toenemen van het eumelaninebezit in de mantel zal, hoewel dit ook selectief te beïnvloeden is, ook de schacht van de veer met melanine worden gevuld. Hierdoor vervaagt de bestreping van het rugdek dit is een duidelijk fout van de tekening.

ZWARTGRIJS:

KLEUR:

Kop en masker:

Voorhoofd, schedel, achterschedel, wangen, bef en bovenborst tot aan de kleurscheiding met de mantel, zo donker mogelijk egaal zwartgrijs.

Rug en vleugeldek:

Grote vleugeldekveren en slagpennen, zo donker mogelijk egaal zwartgrijs.

Nek, bovenrug, kleine en middelste vleugeldekveren. (de mantel), zo diep mogelijk egaal donkergrijs.

Staart:

Boven en onderstaartdekveren en de staartpennen, zo donker mogelijk egaal zwartgrijs.

Onderlijf:

Ondergrondkleur nagenoeg wit.

Snavel:

Bovensnavel, zwart. Ondersnavel Lichtgrijs.

Poten en nagels:

Poten, zo diep mogelijk donkergrijs tot zwart.

Nagels, zwart

Ogen: Donkerbruin.

TEKENING:

Broek:

De broektekening is sikkelvormig en loopt vanaf de stuit tot aan de hak en sluit aan op de onderstaartdekveren. en is zo donker mogelijk egaal zwartgrijs.

Borst:

Op de borst loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht een scherpe kleurafscheiding.

Onderlijf:

Op de ondergrondkleur is een V-vormige tekening aanwezig welke scherp, fijn en regelmatig is. Deze tekening dient zo donker mogelijk egaal zwartgrijs te zijn.

Mantel:

Op de mantel bevinden zich evenwijdig aan de lengteas van het lichaam fijne scherpe streepjes, welke wit van kleur dienen te zijn.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN T.A.V. DE KLEUR:

De zwartgrijze Japanse meeuw dient, behoudens de mantel en de ondergrondkleur van de buik zo donker mogelijk egaal zwartgrijs van kleur te zijn. De mantel dient zo diep mogelijk egaal donkergrijs van kleur te zijn.

Indien optimaal intens van kleur zal de zo donker mogelijke zwartgrijze kleur in de praktijk altijd een grijze waas blijven tonen. Door het ontbreken van het roodbruine phaeomelanine zal deze zo donker mogelijke zwartgrijze respectievelijk diep donker grijze kleur vrij moeten zijn van enige bruine waas een duidelijk verschil met de zwartbruine Japanse

meeuw wordt hiermee gegarandeerd. De overgang van de zo donker mogelijke egaal zwartgrijze wangen en achterschedel met de nek en mantel dient een zo geleidelijk mogelijke te zijn. Een abrupte kleur overgang, zodat een "nonnenkop" ontstaat is fout. De ondergrondkleur van het onderlijf dient zo licht mogelijk te zijn. De kleur van de poten dient zo donker mogelijk te zijn. Ernstige kleurfouten zijn te lichte wangen en/of mantel evenals een geloverde borst of tweekleurige en/of blauwgrijze bovensnavel.

De grijsfactor is een phaeomelanine belettende factor. In de bevedering van de zwartgrijze Japanse meeuw ontbreekt het roodbruine phaeomelanine dan ook volledig. Het eumelanine wordt niet aangetast door de grijsfactor.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN T.A.V. DE TEKENING:

Een duidelijk waarneembare buiktekening is vereist. Ideaal is een buiktekening welke slechts een nuance lichter is dan de kleurdiepte van de kop en het masker. De buiktekening moet tussen de poten ook in de gevraagde V-vorm aanwezig zijn. De ondergrondkleur van het onderlijf in combinatie met een zo donker mogelijk egaal zwartgrijze V-vormige tekening zorgt voor een optimaal contrast.

Ook de bestreping van het rugdek dient zo licht mogelijk te zijn. Door toenemen van het eumelaninebezit in de mantel zal, hoewel dit ook selectief te beïnvloeden is, ook de schacht van de veer met melanine worden gevuld. Hierdoor vervaagt de bestreping van het rugdek dit is een duidelijk fout van de tekening.

MOKKABRUIN:

KLEUR:

Kop en masker:

Voorhoofd, schedel, achterschedel, wangen, bef en bovenborst tot aan de kleurafscheiding egaal koffiebruin met een grijze waas.

Vleugeldek:

Grote vleugeldekveren en de slagpennen egaal koffiebruin met een grijze waas.

Staart:

Boven- en onderstaartdekveren en de staartpennen egaal koffiebruin met een grijze waas.

Snavel:

Bovensnavel donkerbruin, ondersnavel lichtgrijs.

Poten:

Donkergrijs, nagels donkergrijs.

Ogen:

Donkerbruin.

TEKENING:

Broek:

Egaal koffiebruin met een grijze waas.

Onderlijf:

Op de borst, van vleugelbocht tot vleugelbocht, loopt een scherpe kleurafscheiding. Op het zeer lichtcrème onderlijf bevindt zich een scherpe, fijne, regelmatige V-vormige tekening welke koffiebruin met een grijze waas van kleur dient te zijn.

Nek, bovenrug, kleine- en middelste vleugeldekveren (de mantel):

Op de mantel, welke koffiebruin met een grijze waas van kleur is, bevinden zich evenwijdig aan de lengteas van het lichaam fijne, scherpe streepjes, welke zeer lichtcrème van kleur dienen te zijn.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De mokkafactor veroorzaakt een wijziging in de structuur van het eumelanine. Het gewijzigde eumelanine geeft in combinatie met een relatief klein phaeomelaninebezit de gewenste kleur, die als koffiebruin met een grijze waas wordt omschreven. Vaak zien we dat de kleur te veel naar roodbruin neigt door een te grote concentratie phaeomelanine. De mokkabruine Japanse meeuw dient van kop tot staart zo egaal mogelijk van kleur te zijn. Als ideaal wordt gezien dat de bovensnavel dezelfde kleurdiepte heeft als de kopbevedering. Een zwarte bovensnavel werkt derhalve storend op de kleuregaliteit. Ernstige kleurfouten zijn verder o.a. een tweekleurige en/of blauwgrijze bovensnavel, een donker afstekend masker en/of te lichte wangen en een geloverde borst. Een warm bruine kleur in de vleugelpennen werkt eveneens storend op de kleuregaliteit.

Een duidelijk waarneembare buiktekening is vereist. Ideaal is een buiktekening die dezelfde kleurdiepte heeft als het rugdek. De buiktekening moet ook tussen de poten in de gevraagde V-vorm aanwezig zijn.

MOKKAGRIJS.

KLEUR.

Kop en masker:

Voorhoofd, schedel, achterschedel, wangen, bef en bovenborst tot aan de kleurafscheiding egaal grijs.

Vleugeldek:

Grote vleugeldekveren en de slagpennen egaal grijs.

Staart:

Boven- en onderstaartdekveren en de staartpennen egaal grijs.

Snavel:

Bovensnavel donkergrijs, ondersnavel lichtgrijs.

Poten:

Donkergrijs, nagels donkergrijs.

Ogen:

Donkerbruin.

TEKENING.

Broek:

Egaal grijs.

Onderlijf:

Op de borst, van vleugelbocht tot vleugelbocht, loopt een scherpe kleurafschieding. Op het nagenoeg witte onderlijf bevindt zich een scherpe, fijne, regelmatige V-vormige tekening welke grijs van kleur dient te zijn.

Nek, bovenrug, kleine- en middelste vleugeldekveren (de mantel):

Op de grijze mantel bevinden zich evenwijdig aan de lengteas van het lichaam fijne, scherpe streepjes, welke wit van kleur dienen te zijn.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

De kleurslag morkagrijs ontstaat door de inwerking van twee factoren, namelijk de grijsfactor en de morkafactor. De grijsfactor is een phaeomelanine belettende factor. In de bevedering van de morkagrijze Japanse meeuw ontbreekt het roodbruine pigment dan ook volledig. De morkafactor veroorzaakt een wijziging in de structuur van het eumelanine.

De morkagrijze Japanse meeuw dient van kop tot staart zo egaal mogelijk grijs van kleur te zijn. Vaak zien we dat de grijze kleur nog een minimale bruine waas laat zien. Geadviseerd wordt dit voorlopig nog soepel te beoordelen. De bruine waas mag de grijze kleur echter zeker niet gaan overheersen. Vooral in de vleugelpennen treedt deze kleurfout vaak op.

Als ideaal wordt gezien dat de bovensnavel dezelfde kleurdiepte heeft als de kopbevedering. Een zwarte bovensnavel werkt derhalve storend op de kleuregaliteit. Ernstige kleurfouten zijn verder o.a. een tweekleurige en/of blauwgrijze bovensnavel, een donker afstekend masker en/of te lichte wangen en een geloverde borst.

Een duidelijk waarneembare buiktekening is vereist. Ideaal is een buiktekening die dezelfde kleurdiepte heeft als het rugdek. De buiktekening moet ook tussen de poten in de gevraagde V-vorm aanwezig zijn.

ROODBRUIN.

KLEUR.

Kop en masker:

Voorhoofd, schedel, achterschedel, wangen, bef en bovenborst tot aan de kleurafschieding egaal roodbruin.

Vleugeldek:

Grote vleugeldekveren en de slagpennen egaal roodbruin.

Staart:

Boven- en onderstaartdekveren en de slagpennen egaal roodbruin.

Snavel:

Bovensnavel beige, ondersnavel licht beige.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

Ogen:

Bruin.

TEKENING.

Broek:

Egaal roodbruin.

Onderlijf:

Op de borst, van vleugelbocht tot vleugelbocht, loopt een scherpe kleurafschieding. Op het crème onderlijf bevindt zich een scherpe, fijne, regelmatige V-vormige tekening welke roodbruin van kleur dient te zijn.

Nek, bovenrug, kleine- en middelste vleugeldekveren (de mantel):

Op de roodbruine mantel bevinden zich evenwijdig aan de lengteas van het lichaam fijne, scherpe streepjes welke licht crème van kleur dienen te zijn.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

Bij de roodbruine Japanse meeuw streven we naar een maximaal phaeomelanine bezit in combinatie met een minimaal eumelaninebezit. In het ideale geval ontbreekt het eumelanine in de bevedering volledig. Hierdoor ontstaat de gewenste roodbruine kleur, die zeer helder en warm van tint is.

De roodbruine Japanse meeuw dient van kop tot staart zo egaal en diep mogelijk helder roodbruin van kleur te zijn. Als ideaal wordt gezien dat de bovensnavel dezelfde kleurdiepte heeft als de kleur van de kopbevedering. Omdat er geen phaeomelanine in de snavel wordt afgezet is dit ideaal alleen te benaderen. De snavelkleur mag echter niet storen ten opzichte van de kopkleur.

Ernstige kleurfouten zijn o.a. een tweekleurige en/of blauwgrijze bovensnavel, een borstafscheiding die niet strak is, en een grauwe tint in de bevedering, vooral in de staartpennen. Ook komt het voor dat de roodbruinen te flets van kleur zijn. De kleur van het onderlijf moet crème-kleurig zijn, maar mag niet zo donker zijn dat de buiktekening vervaagt.

Een duidelijk waarneembare buiktekening is vereist. Ideaal is een buiktekening die dezelfde kleurdiepte heeft als het rugdek. De buiktekening moet ook tussen de poten in de gevraagde V-vorm aanwezig zijn.

Ook de roodbruinen moeten een duidelijke tekening op de mantel bezitten. Deze is echter niet zo sprekend als bij de andere kleurslagen.

ROODGRIJS.

KLEUR.

Kop en masker:

Voorhoofd, schedel, achterschedel, wangen, bef en bovenborst tot aan de kleurafscheiding egaal beigegrijs.

Vleugeldek:

Grote vleugeldekveren en de slagpennen egaal beigegrijs.

Staart:

Boven- en onderstaartdekveren en de staartpennen egaal beigegrijs.

Snavel:

Bovensnavel beigegrijs, ondersnavel lichtbeige.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

Ogen:

Donker bruin.

TEKENING.

Broek:

Egaal beigegrijs.

Onderlijf:

Op de borst, van vleugelbocht tot vleugelbocht, loopt een scherpe kleurafscheiding. Op het nagenoeg witte onderlijf bevindt zich een scherpe, fijne regelmatige V-vormige tekening welke beigegrijs van kleur dient te zijn.

Nek, bovenrug, kleine- en middelste vleugeldekveren (de mantel):

Op de beigegrijze mantel bevinden zich evenwijdig aan de lengteas van het lichaam fijne, scherpe streepjes, welke wit van kleur dienen te zijn.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

De kleurslag roodgrijs ontstaat door de inwerking van twee factoren, namelijk de grijsfactor en de roodfactor. De grijsfactor is een phaeomelanine belettende factor. In de bevedering van de roodgrijze Japanse meeuw ontbreekt het roodbruine pigment dan ook volledig. De roodfactor belet de vorming van zwart eumelanine.

De roodgrijze meeuw dient van kop tot staart zo egaal mogelijk beigegrijs van kleur te zijn. De als beigegrijs omschreven kleur is een kleur welke het midden houdt tussen grijs en (donker)beige.

Als ideaal wordt gezien dat de bovensnavel dezelfde kleurdiepte heeft als de kopbevedering. Een donkergrijze, tweekleurige en/of blauwgrijze bovensnavel is derhalve een ernstige kleurfout.

Ernstige kleurfouten zijn verder o.a. een donker afstekend masker en/of te lichte wangen en een geloverde borst. Ook een bruine waas in de vleugelpennen werkt storend op de kleuregaliteit.

Een duidelijk waarneembare buiktekening is vereist. Ideaal is een buiktekening die dezelfde kleurdiepte heeft als het rugdek. De buiktekening moet ook tussen de poten in de gevraagde V-vorm aanwezig zijn.

PASTEL MOKKABRUIN.

KLEUR.

Kop en masker:

Voorhoofd, schedel, achterschedel, wangen, bef en bovenborst tot aan de kleurafscheiding egaal licht koffiebruin met een grijze waas.

Vleugeldek:

Grote vleugeldekveren en de slagpennen egaal licht koffiebruin met een grijze waas.

Staart:

Boven- en onderstaartdekveren en de staartpennen egaal licht koffiebruin met een grijze waas.

Snavel:

Bovensnavel donkerbruin, ondersnavel lichtgrijs.

Poten:

Grijs, nagels grijs.

Ogen:

Donkerbruin.

TEKENING.

Broek:

Egaal licht koffiebruin met een grijze waas.

Onderlijf:

Op de borst, van vleugelbocht tot vleugelbocht, loopt een scherpe kleurafschieding. Op het zeer lichtcrème onderlijf bevindt zich een scherpe, fijne, regelmatige V-vormige tekening welke licht koffiebruin met een grijze waas van kleur dient te zijn.

Nek, bovenrug, kleine- en middelste vleugeldekveren (de mantel):

Op de mantel, welke licht koffiebruin met een grijze waas van kleur is, bevinden zich evenwijdig aan de lengtes van het lichaam fijne, scherpe streepjes, welke zeer lichtcrème van kleur dienen te zijn.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

De pastel mokkabruin is een kleurslag die ontstaat door de inwerking van twee factoren, namelijk de mokkafactor en de pastelfactor. De mokkafactor veroorzaakt een wijziging in de structuur van het eumelanine. De pastelfactor zorgt voor een reductie van zowel eumelanine als phaeomelanine.

Bij de pastel mokkabruin streven we naar een Japanse meeuw waarvan de kleur ten opzichte van de kleurslag mokkabruin voor ongeveer 50 % is opgebleekt.

De pastel mokkabruin dient van kop tot staart zo egaal mogelijk licht koffiebruin met een grijze waas van kleur te zijn. De kleur dient koud van tint te zijn. Vaak zien we dat de kleur te veel naar roodbruin neigt door een te grote concentratie phaeomelanine.

Als ideaal wordt gezien dat de bovensnavel dezelfde kleurdiepte heeft als de kopbevedering. Een zwarte bovensnavel werkt derhalve storend op de kleuregaliteit. Het realiseren van de juiste reductiegraad in de bovensnavel is echter moeilijk. Ernstige kleurfouten zijn verder o.a. een tweekleurige en/of blauwgrijze bovensnavel, een donker afstekend masker en/of te lichte wangen, en een vleugeldek dat sterker is gereduceerd dan de rest van de bevedering, waardoor het te licht van kleur is geworden. Een warm bruine kleur in de vleugelpennen werkt eveneens storend op de kleuregaliteit.

Een duidelijk waarneembare buiktekening is vereist. Ideaal is een buiktekening die dezelfde kleurdiepte heeft als het rugdek. Het ontbreken van buiktekening is een ernstige tekeningfout.

PASTEL MOKKAGRIJS.

KLEUR.

Kop en masker:

Voorhoofd, schedel, achterschedel, wangen, bef en bovenborst tot aan de kleurafschieding egaal licht grijs.

Vleugeldek:

Grote vleugeldekveren en de slagpennen egaal licht grijs.

Staart:

Boven- en onderstaartdekveren en de staartpennen egaal licht grijs.

Snavel:

Bovensnavel grijs, ondersnavel lichtgrijs.

Poten:

Grijs, nagels grijs.

Ogen:

Donker bruin.

TEKENING.

Broek:

Egaal licht grijs.

Onderlijf:

Op de borst, van vleugelbocht tot vleugelbocht, loopt een scherpe kleurafschieding. Op het nagenoeg witte onderlijf bevindt zich een scherpe, fijne, regelmatige V-vormige tekening welke lichtgrijs van kleur dient te zijn.

Nek, bovenrug, kleine- en middelste vleugeldekveren (de mantel):

Op de lichtgrijze mantel bevinden zich evenwijdig aan de lengteas van het lichaam fijne, scherpe streepjes, welke wit van kleur dienen te zijn.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

De pastel mokkagrijs is een kleurslag die ontstaat door de inwerking van drie factoren, namelijk de mokkafactor, de grijsfactor en de pastelfactor.

Door de werking van de grijsfactor ontbreekt het roodbruine phaeomelanine volledig. De mokkafactor veroorzaakt een wijziging in de structuur van het eumelanine. De pastelfactor zorgt voor een reductie van het gewijzigde eumelanine. Bij de pastel mokkagrijs streven we naar een Japanse meeuw, waarvan de kleur ten opzichte van de kleurslag mokkagrijs voor ongeveer 50 % is opgebleekt.

De pastel mokkagrijs dient van kop tot staart zo egaal mogelijk lichtgrijs van kleur te zijn. Als ideaal wordt gezien dat de kleur van de bovensnavel dezelfde kleurdiepte heeft als de kopbevedering. Een zwarte bovensnavel werkt derhalve storend op de kleuregaliteit. Het realiseren van de juiste reductiegraad in de bovensnavel is echter moeilijk. Ernstige kleurfouten zijn verder o.a. een tweekleurige en/of blauwgrijze bovensnavel, een donker afstekend masker en/of te lichte wangen en een vleugeldek dat sterker is gereduceerd dan de rest van de bevedering, waardoor het te licht van kleur is geworden. Ook een bruine waas in de vleugelpennen werkt storend op de kleuregaliteit.

Een duidelijk waarneembare buiktekening is vereist. Ideaal is een buiktekening die dezelfde kleurdiepte heeft als het rugdek. Het ontbreken van buiktekening is een ernstige tekeningfout.

PASTEL ROODBRUIN.

KLEUR.

Kop en masker:

Voorhoofd, schedel, achterschedel, wangen, bef en bovenborst tot aan de kleurafscheiding egaal licht roodbruin.

Vleugeldek:

Grote vleugeldekveren en de slagpennen egaal licht roodbruin.

Staart:

Boven- en onderstaartdekveren en de slagpennen egaal licht roodbruin.

Snavel:

Bovensnavel beige, ondersnavel licht beige, iets lichter dan de bovensnavel.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

Ogen:

Bruin.

TEKENING.

Broek:

Egaal licht roodbruin.

Onderlijf:

Op de borst, van vleugelbocht tot vleugelbocht, loopt een scherpe kleurafscheiding. Op het licht crème onderlijf bevindt zich een scherpe, fijne, regelmatige V-vormige tekening welke licht roodbruin van kleur dient te zijn.

Nek, bovenrug, kleine- en middelste vleugeldekveren (de mantel):

Op de licht roodbruine mantel bevinden zich evenwijdig aan de lengteas van het lichaam fijne, scherpe streepjes welke licht crème van kleur dienen te zijn.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

De pastel roodbruin is een kleurslag die ontstaat door de inwerking van twee factoren, namelijk de roodfactor en de pastelfactor. De roodfactor belet de vorming van zwart eumelanine. De pastelfactor zorgt voor een reductie van zowel het overige eumelanine als het phaeomelanine. In het ideale geval ontbreekt het eumelanine in de bevedering volledig.

Bij de pastel roodbruin streven we naar een Japanse meeuw waarvan de kleur ten opzichte van de kleurslag roodbruin voor ongeveer 50 % is opgebleekt.

De pastel roodbruin dient van kop tot staart zo egaal mogelijk licht roodbruin van kleur te zijn. De kleur dient helder van tint te zijn.

Als ideaal wordt gezien dat de bovensnavel dezelfde kleurdiepte heeft als de kopbevedering. Omdat er geen phaeomelanine in de snavel wordt afgezet is dit ideaal alleen te benaderen. De snavelkleur mag echter niet storen ten opzichte van de kopkleur. Ernstige kleurfouten zijn verder o.a. een tweekleurige en/of blauwgrijze bovensnavel, een donker afstekend masker en/of te lichte wangen, een vleugeldek dat sterker is gereduceerd dan de rest van de bevedering, waardoor het te licht van kleur is geworden en een grauwe tint in de bevedering, vooral in de staartpennen.

Een duidelijk waarneembare buiktekening is vereist. Ideaal is een buiktekening die dezelfde kleurdiepte heeft als het rugdek. Het ontbreken van buiktekening is een ernstige tekeningfout.

PASTEL ROODGRIJS.

KLEUR.

Kop en masker:

Voorhoofd, schedel, achterschedel, wangen, bef en bovenborst tot aan de kleurafscheiding egaal lichtbeigegrijs.

Vleugeldek:

Grote vleugeldekveren en de slagpennen egaal lichtbeigegrijs.

Staart:

Boven- en onderstaartdekveren en de slagpennen egaal lichtbeigegrijs.

Snavel:

Bovensnavel lichtbeigegrijs, ondersnavel lichtbeige, iets lichter van kleur dan de bovensnavel.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

Ogen:

Bruin.

TEKENING.

Broek:

Egaal lichtbeigegrijs.

Onderlijf:

Op de borst, van vleugelbocht tot vleugelbocht, loopt een scherpe kleurafscheiding. Op het nagenoeg witte onderlijf bevindt zich een scherpe, fijne, regelmatige V-vormige tekening welke lichtbeigegrijs van kleur dient te zijn.

Nek, bovenrug, kleine- en middelste vleugeldekveren (de mantel):

Op de lichtbeigegrijze mantel bevinden zich evenwijdig aan de lengteas van het lichaam fijne, scherpe streepjes welke wit van kleur dienen te zijn.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

De pastel roodgrijs is een kleurslag die ontstaat door de inwerking van drie factoren, namelijk de roodfactor, de grijsfactor en de pastelfactor. Door de werking van de grijsfactor ontbreekt het roodbruine phaeomelanine volledig. De roodfactor belet de vorming van zwart eumelanine. De pastelfactor zorgt voor een reductie van het overige eumelanine.

Bij de pastel roodgrijs streven we naar een Japanse meeuw waarvan de kleur ten opzichte van de kleurslag roodgrijs voor ongeveer 50 % is opgebleekt.

De pastel roodgrijs dient van kop tot staart zo egaal mogelijk lichtbeigegrijs van kleur te zijn. Als ideaal wordt gezien dat de bovensnavel dezelfde kleurdiepte heeft als de kopbevedering. Een donkergrijze, tweekleurige en/of blauwgrijze bovensnavel is derhalve een ernstige kleurfout.

Ernstige kleurfouten zijn verder o.a. een donker afstekend masker en/of te lichte wangen en een vleugeldek dat sterker is gereduceerd dan de rest van de bevedering, waardoor het te licht van kleur is geworden. Ook een bruine waas in de vleugelpennen werkt storend op de kleuregaliteit.

Een duidelijk waarneembare buiktekening is vereist. Ideaal is een buiktekening die dezelfde kleurdiepte heeft als het rugdek. Het ontbreken van buiktekening is een ernstige tekeningfout.

BLEEKVLEUGEL MOKKABRUIN.

KLEUR.

Kop en masker:

Voorhoofd, schedel, achterschedel, wangen, bef en bovenborst tot aan de kleurafscheiding egaal koffiebruin met een grijze waas, iets lichter van kleur dan de kleur van de mokkabruine Japanse meeuw.

Vleugeldek en mantel:

Grote-, middelste- en kleine vleugeldekveren, de slagpennen, nek en bovenrug zo egaal en licht mogelijk crème-kleurig.

Staart:

Boven- en onderstaartdekveren en de staartpennen egaal koffiebruin met een grijze waas, van dezelfde kleur als kop en masker.

Snavel:

Bovensnavel donkerbruin, ondersnavel lichtgrijs.

Poten:

Grijs, nagels grijs.

Ogen:

Donkerbruin.

TEKENING.

Broek:

Egaal koffiebruin met een grijze waas.

Onderlijf:

Op de borst, van vleugelbocht tot vleugelbocht, loopt een scherpe kleuraf scheiding. Op het zeer lichtcrème onderlijf mag geen tekening waarneembaar zijn.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

De bleekvleugel Mokka bruin is een kleurslag die ontstaat door de inwerking van twee factoren, namelijk de mokkafactor en de pastelfactor. De mokkafactor veroorzaakt een wijziging in de structuur van het eumelanine. De pastelfactor zorgt voor een reductie van zowel eumelanine als phaeomelanine.

Bij de bleekvleugel mokka bruin dient de melaninereductie voornamelijk in het middenstuk plaats te vinden. Ideaal is een nagenoeg ongepigmenteerd middenstuk (mantel, vleugelde k en onderlijf).

De kleur van de koppartij (kop en masker) en de staartpartij (staart en broekbevedering) dienen de kleur van de mokka bruine Japanse meeuw zoveel mogelijk te benaderen en bovendien dient deze kleur zo egaal mogelijk te zijn.

De kleuraf scheidingen tussen het middenstuk en de koppartij enerzijds en het middenstuk en de staartpartij anderzijds dienen zo scherp en duidelijk mogelijk te zijn, waardoor een zeer contrastrijke Japanse meeuw ontstaat. Een diep gekleurde kop- en staartpartij in combinatie met een nagenoeg ongepigmenteerd middenstuk zonder buiktekening is voorlopig echter nog moeilijk realiseerbaar. Vaak zien we dat de mantel in vergelijking met het vleugelde k nog iets te donker van kleur is en/of de buiktekening nog zwak waarneembaar is. Geadviseerd wordt dit voorlopig nog soepel te beoordelen.

Als ideaal wordt gezien dat de bovensnavel dezelfde kleurdiepte heeft als de kopbevedering. Een zwarte bovensnavel werkt derhalve storend op de kleuregaliteit. Het realiseren van de juiste reductiegraad in de bovensnavel is echter moeilijk. Een tweekleurige en/of blauwgrijze bovensnavel is een duidelijke kleurfout.

BLEEKVLEUGEL MOKKAGRIJS.**KLEUR.****Kop en masker:**

Voorhoofd, schedel, achterschedel, wangen, bef en bovenborst tot aan de kleuraf scheiding egaal grijs, iets lichter van kleur dan de kleur van de mokka grijze Japanse meeuw.

Vleugelde k en mantel:

Grote-, middelste- en kleine vleugelde kveren, de slagpennen, nek en bovenrug wit met een lichtgrijze waas, zo licht en egaal mogelijk van kleur.

Staart:

Boven- en onderstaartdekveren en de staartpennen egaal grijs, van dezelfde kleur als kop en masker.

Snavel:

Bovensnavel donkergrijs, ondersnavel lichtgrijs.

Poten:

Grijs, nagels grijs.

Ogen:

Donkerbruin.

TEKENING.**Broek:**

Egaal grijs, van dezelfde kleur als kop en masker.

Onderlijf:

Op de borst, van vleugelbocht tot vleugelbocht, loopt een scherpe kleuraf scheiding. Op het nagenoeg witte onderlijf mag geen tekening waarneembaar zijn.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

De bleekvleugel mokka grijs is een kleurslag die ontstaat door de inwerking van drie factoren, namelijk de mokkafactor, de grijsfactor en de pastelfactor. Door de werking van de grijsfactor ontbreekt het roodbruine phaeomelanine volledig. De mokkafactor veroorzaakt een wijziging in de structuur van het eumelanine. De pastelfactor zorgt voor een reductie van het gewijzigde eumelanine.

Bij de bleekvleugel mokka grijs dient de eumelaninereductie voornamelijk in het middenstuk plaats te vinden. Ideaal is een nagenoeg ongepigmenteerd middenstuk (mantel, vleugelde k en onderlijf). De kleur van de koppartij (kop en masker) en de staartpartij (staart en broekbevedering) dienen de kleur van de mokka grijze Japanse meeuw zoveel mogelijk te benaderen en bovendien dient deze kleur zo egaal mogelijk te zijn. De kleuraf scheidingen tussen het middenstuk en de koppartij enerzijds en het middenstuk en de staartpartij anderzijds dienen zo scherp en duidelijk mogelijk te zijn, waardoor een zeer contrastrijke Japanse meeuw ontstaat. Een diep gekleurde kop- en staartpartij in combinatie met een nagenoeg ongepigmenteerd middenstuk zonder buiktekening is voorlopig echter nog moeilijk realiseerbaar. Vaak zien we dat de mantel in vergelijking met het vleugelde k nog iets te donker van kleur is en/of de buiktekening nog zwak waarneembaar is. Geadviseerd wordt dit voorlopig nog soepel te beoordelen.

Als ideaal wordt gezien dat de bovensnavel dezelfde kleurdiepte heeft als de kopbevedering. Een zwarte bovensnavel werkt derhalve storend op de kleuregaliteit. Het realiseren van de juiste reductiegraad in de bovensnavel is echter moeilijk. Een tweekleurige en/of blauwgrijze bovensnavel is een duidelijke kleurfout.

BLEEKVLEUGEL ROODBRUIN.

KLEUR.

Kop en masker:

Voorhoofd, schedel, achterschedel, wangen, bief en bovenborst tot aan de kleurafscheiding egaal roodbruin, iets lichter van kleur dan de kleur van de roodbruine Japanse meeuw.

Vleugeldek en mantel:

Grote-, middelste- en kleine vleugeldekveren, de slagpennen, nek en bovenrug wit met een licht crème waas, zo licht en egaal mogelijk van kleur.

Staat:

Boven- en onderstaartdekveren en de staartpennen egaal roodbruin, van dezelfde kleur als kop en masker.

Snavel:

Bovensnavel beige, ondersnavel lichtbeige.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

Ogen:

Bruin.

TEKENING.

Broek:

Egaal roodbruin, van dezelfde kleur als kop en masker.

Onderlijf:

Op de borst, van vleugelbocht tot vleugelbocht, loopt een scherpe kleurafscheiding. Op het nagenoeg witte onderlijf mag geen tekening waarneembaar zijn.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

De bleekvleugel roodbruin is een kleurslag die ontstaat door de inwerking van twee factoren, namelijk de roodfactor en de pastelfactor. De roodfactor belet de vorming van zwart eumelanine. De pastelfactor zorgt voor een reductie van zowel het overige eumelanine als het phaeomelanine. In het ideale geval ontbreekt het eumelanine in de bevedering volledig.

Bij de bleekvleugel roodbruin dient de phaeomelaninereductie voornamelijk in het middenstuk plaats te vinden. Ideaal is een nagenoeg ongepigmenteerd middenstuk (mantel, vleugeldek en onderlijf). De kleur van de koppartij (kop en masker) en de staartpartij (staart en broekbevedering) dienen de kleur van de roodbruine Japanse meeuw zoveel mogelijk te benaderen en bovendien dient deze kleur zo egaal mogelijk te zijn. De kleurafscheidingsen tussen het middenstuk en de koppartij enerzijds en het middenstuk en de staartpartij anderzijds dienen zo scherp en duidelijk mogelijk te zijn, waardoor een zeer contrastrijke Japanse meeuw ontstaat. Een diep gekleurde kop- en staartpartij in combinatie met een nagenoeg ongepigmenteerd middenstuk is voorlopig echter nog moeilijk realiseerbaar. Vaak zien we dat de mantel in vergelijking met het vleugeldek nog iets te donker van kleur is en/of de buiktekening nog zwak waarneembaar is. Geadviseerd wordt dit voorlopig nog soepel te beoordelen.

Als ideaal wordt gezien dat de bovensnavel dezelfde kleurdiepte heeft als de kopbevedering. Omdat er geen phaeomelanine in de snavel wordt afgezet is dit ideaal alleen te benaderen. De snavelkleur mag echter niet storen ten opzichte van de kopkleur. Ook een tweekleurige en/of blauwgrijze bovensnavel is een duidelijke kleurfout.

BLEEKVLEUGEL ROODGRIJS.

KLEUR.

Kop en masker:

Voorhoofd, schedel, achterschedel, wangen, bief en bovenborst tot aan de kleurafscheiding egaal beigegrijs, iets lichter van kleur dan de kleur van de roodgrijze Japanse meeuw.

Vleugeldek en mantel:

Grote-, middelste- en kleine vleugeldekveren, de slagpennen, nek en bovenrug wit met een licht beige waas, zo licht en egaal mogelijk van kleur.

Staat:

Boven- en onderstaartdekveren en de staartpennen egaal beigegrijs, van dezelfde kleur als kop en masker.

Snavel:

Bovensnavel beigegrijs, ondersnavel lichtbeige.

Poten:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

Ogen:

Donkerbruin.

TEKENING.

Broek:

Egaal beigegrijs, van dezelfde kleur als kop en masker.

Onderlijf:

Op de borst, van vleugelbocht tot vleugelbocht, loopt een scherpe kleurafscheiding. Op het nagenoeg witte onderlijf mag geen tekening waarneembaar zijn.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

De bleekvleugel roodgrijs is een kleurslag die ontstaat door de inwerking van drie factoren, namelijk de roodfactor, de grijsfactor en de pastefactor. Door de werking van de grijsfactor ontbreekt het roodbruine phaeo-melanine volledig. De roodfactor belet de vorming van zwart eumelanine.

De pastefactor zorgt voor een reductie van het overige eumelanine.

Bij de bleekvleugel roodgrijs dient de eumelaninereductie voornamelijk in het middenstuk plaats te vinden. Ideaal is een nagenoeg ongepigmenteerd middenstuk (mantel, vleugeldek en onderlijf). De kleur van de koppartij (kop en masker) en de staartpartij (staart en broekbevedering) dienen de kleur van de roodgrijze Japanse meeuw zoveel mogelijk te benaderen en bovendien dient deze kleur zo egaal mogelijk te zijn. De kleurafscheidingen tussen het middenstuk en de koppartij enerzijds en het middenstuk en de staartpartij anderzijds dienen zo scherp en duidelijk mogelijk te zijn, waardoor een zeer contrastrijke Japanse meeuw ontstaat. Een diep gekleurde kop- en staartpartij in combinatie met een nagenoeg ongepigmenteerd middenstuk is voorlopig echter nog moeilijk realiseerbaar. Vaak zien we dat de mantel in vergelijking met het vleugeldek nog iets te donker van kleur is en/of de buiktekening nog zwak waarneembaar is. Geadviseerd wordt dit voorlopig nog soepel te beoordelen.

Als ideaal wordt gezien dat de bovensnavel dezelfde kleurdiepte heeft als de kopbevedering. Ernstige kleurfouten zijn derhalve een donkergrijze, tweekleurige en/of blauwgrijze bovensnavel.

INO CREME.

KLEUR.

Kop en masker:

Voorhoofd, schedel, achterschedel, wangen, bef en bovenborst tot aan de kleurafscheiding egaal warm crème.

Vleugeldek:

Grote vleugeldekveren en de slagpennen egaal warm crème.

Staart:

Boven- en onderstaartdekveren en de staartpennen egaal warm crème.

Snavel:

Bovensnavel hoornkleurig, ondersnavel hoornkleurig, iets lichter dan de bovensnavel.

Poten:

Hoornkleurig, nagels hoornkleurig.

Ogen:

Helder rood.

TEKENING.

Broek:

Egaal warm crème.

Onderlijf:

Op de borst, van vleugelbocht tot vleugelbocht, loopt een scherpe kleurafscheiding. Op het nagenoeg witte onderlijf bevindt zich een scherpe, fijne, regelmatige V-vormige tekening welke warm crème van kleur dient te zijn.

Nek, bovenrug, kleine- en middelste vleugeldekveren (de mantel):

Op de mantel, welke warm crème van kleur is, bevinden zich evenwijdig aan de lengteas van het lichaam fijne, scherpe streepjes, welke nagenoeg wit van kleur dienen te zijn.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

De inofactor zorgt voor een sterke reductie van het melaninebezit. Een belangrijk kenmerk van inofactorige Japanse meeuwen is de oogkleur. De ogen dienen helder rood van kleur te zijn.

De ino crème Japanse meeuw dient van kop tot staart zo egaal mogelijk warm crème van kleur te zijn. Onder warm crème wordt verstaan roomkleurig met een lichtrose waas.

Ernstige kleurfouten zijn o.a. aanzienlijk lichtere vleugel- en/of staart-pennen, een aanzienlijk lichter masker en een grauwe tint in de bevedering. Ook komt het voor dat de ino's crème te flets van kleur zijn.

Een duidelijk waarneembare buiktekening is vereist. Ideaal is een buiktekening die dezelfde kleurdiepte heeft als het rugdek. Het ontbreken van buiktekening is een ernstige tekeningfout.

De combinatie van een optimale warm crème kleur en een duidelijk waarneembare buiktekening is in de praktijk moeilijk haalbaar.

INO GRIJS.

KLEUR.

Kop en masker:

Voorhoofd, schedel, achterschedel, wangen, bef en bovenborst tot aan de kleurafscheiding egaal parelgrijs.

Vleugeldek:

Grote vleugeldekveren en de slagpennen egaal parelgrijs.

Staart:

Boven- en onderstaartdekveren en de staartpennen egaal parelgrijs.

Snavel:

Bovensnavel hoornkleurig, ondersnavel hoornkleurig, iets lichter dan de bovensnavel.

Poten:

Hoornkleurig, nagels hoornkleurig.

Ogen:

Helder rood.

TEKENING.

Broek:

Egaal parelgrijs.

Onderlijf:

Op de borst, van vleugelbocht tot vleugelbocht, loopt een scherpe kleurafscheiding. Op het nagenoeg witte onderlijf bevindt zich een scherpe, fijne, regelmatige V-vormige tekening welke parelgrijs van kleur dient te zijn.

Nek, bovenrug, kleine- en middelste vleugeldekveren (de mantel):

Op de mantel, welke parelgrijs van kleur is, bevinden zich evenwijdig aan de lengtes van het lichaam fijne, scherpe streepjes, welke wit van kleur dienen te zijn.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

De kleurslag ino grijs ontstaat door de inwerking van twee factoren, namelijk de grijsfactor en de inofactor. De grijsfactor is een phaeomelanine belettende factor. In de bevedering van de ino grijs Japanse meeuw ontbreekt het roodbruine pigment dan ook volledig. De inofactor zorgt voor een reductie van het eumelanine.

Een belangrijk kenmerk van inofactorige Japanse meeuwen is de oogkleur. De ogen dienen helder rood van kleur te zijn.

De ino grijs Japanse meeuw dient van kop tot staart zo egaal en diep mogelijk parelgrijs van kleur te zijn. Onder parelgrijs wordt verstaan een zeer heldere lichtgrijze kleur.

Ernstige kleurfouten zijn o.a. aanzienlijk lichtere vleugel- en/of staart-pennen, een aanzienlijk lichter masker en een crème waas in de bevedering.

Een duidelijk waarneembare buiktekening is vereist. Ideaal is een buiktekening die dezelfde kleurdiepte heeft als het rugdek. Het ontbreken van buiktekening is een ernstige tekeningfout.

De combinatie van een optimale parelgrijze kleur en een duidelijk waarneembare buiktekening is in de praktijk moeilijk haalbaar.

WIT.

KLEUR.

Kop en masker:

Voorhoofd, schedel, achterschedel, wangen, bef en bovenborst helder wit.

Vleugeldek en mantel:

Grote-, middelste- en kleine vleugeldekveren, de slagpennen, nek en bovenrug helder wit.

Broekbevedering:

Helder wit.

Staart:

Boven- en onderstaartdekveren en de staartpennen helder wit.

Snavel:

Bovensnavel hoornkleurig, ondersnavel hoornkleurig, iets lichter dan de bovensnavel.

Poten:

Hoornkleurig, nagels hoornkleurig.

Ogen:

Bruin.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

De witte Japanse meeuw is een kleurslag die ontstaat door de inwerking van twee factoren, namelijk de recessief bontfactor en de dominant bontfactor. Deze factoren zorgen voor een totale reductie van het melaninebezuig in de bevedering.

De witte Japanse meeuw dient van kop tot staart helder wit te zijn. Witten die niet schoon zijn laten een iets gelige kleur zien, vooral rond de aars en de snavel en in de staart- en vleugelpennen. Dit is een ernstige kleurfout. Ook komt het voor dat er nog iets pigment aanwezig is, vooral in de mantel. Witten die een dergelijke aanslag laten zien moeten eveneens worden gestraft bij kleur.

Veel witte Japanse meeuwen hebben een wat dunne bevedering rond de ooropening en op de vleugelbocht. Dit is in eerste instantie een conditiefout. Wanneer de rose huidskleur doorschijnt moet eveneens worden gestraft bij kleur.

ALBINO.

KLEUR.

Kop en masker:

Voorhoofd, schedel, achterschedel, wangen, bef en bovenborst helder wit.

Vleugeldek en mantel:

Grote-, middelste- en kleine vleugeldekveren, de slagpennen, nek en bovenrug helder wit.

Staat:

Boven- en onderstaartdekveren en de staartpennen helder wit.

Broekbevedering:

Helder wit.

Snavel:

Bovensnavel hoornkleurig, ondersnavel hoornkleurig, iets lichter dan de bovensnavel.

Poten:

Hoornkleurig, nagels hoornkleurig.

Ogen:

Helder rood.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

De albino is een kleurslag die ontstaat door de inwerking van drie factoren, namelijk de recessief bontfactor, de dominant bontfactor en de inofactor. Deze factoren zorgen voor een totale reductie van het melaninebezet. Een belangrijk kenmerk van inofactorige Japanse meeuwen is de oogkleur. De ogen dienen helder rood van kleur te zijn. De albino Japanse meeuw dient van kop tot staart helder wit te zijn. Albino's die niet schoon zijn laten een iets gelige kleur zien, vooral rond de aars en de snavel en in de staart- en vleugelpennen. Dit is een ernstige kleurfout. Ook komt het voor dat er nog iets pigment aanwezig is, vooral in de mantel. Albino's die een dergelijke aanslag laten zien moeten eveneens worden gestraft bij kleur.

Sommige kwekers trachten albino's te kweken door selectie naar steeds lichtere vogels vanuit de kleurslagen ino crème of ino grijs. Er moet dan ook goed gelet worden op de aanwezigheid van een crème of parelgrijze waas in de bevedering. Albino's die een dergelijke waas laten zien mogen evenmin in aanmerking komen voor een hoge puntenwaardering.

Sommige albino Japanse meeuwen hebben een wat dunne bevedering rond de ooropening en op de vleugelbocht. Dit is in eerste instantie een conditiefout. Wanneer de rose huidskleur doorschijnt moet eveneens worden gestraft bij kleur.

GETEKENDE WITKOP MET KAP. (Zwartbruin, zwartgrijs, mokkabruin en roodbruin).

KLEUR.

Kop en masker:

Voorhoofd, achterschedel, wangen, bef en bovenborst helder wit.

Mantel:

Gepigmenteerd, in de kleur als bij de volkleur.

Vleugeldek:

Grote-, middelste- en kleine vleugeldekveren en de slagpennen helder wit.

Onderlijf:

Borst, buik en flanken tot aan de broektekening helder wit.

Broek en stuit:

Gepigmenteerd, in de kleur als bij de volkleur.

Staat:

Boven- en onderstaartdekveren en de staartpennen helder wit.

Snavel:

Hoornkleurig.

Poten:

Dijbevedering wit, poten vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

Ogen:

Donkerbruin.

Kap:

Gepigmenteerd, in de kleur als bij de volkleur.

TEKENING.

Mantel:

In de nek, van vleugelbocht tot vleugelbocht, dient er een scherpe begrenzing te zijn tussen de witte achterschedel en de gepigmenteerde mantel. Op de vleugels dient er een scherpe begrenzing te zijn tussen de gepigmenteerde mantel en het witte vleugeldek.

Rugbestreping:

Op de mantel bevinden zich evenwijdig aan de lengteas van het lichaam, fijne scherpe streepjes, in de kleur als bij de volkleur.

Broektekening:

Er dient een scherpe begrenzing te zijn tussen het witte onderlijf en de gepigmenteerde broek enerzijds en de broek en de witte staart anderzijds.

Kap:

De gepigmenteerde kap dient los van de snavelinplant te liggen en bij voorkeur boven het oog te beginnen. De kap moet in een horizontale lijn doorlopen tot de achterschedel. Hierdoor ontstaat een scherp afgetekende kap, die duidelijk los ligt van de mantel. Aan de kopzijden raakt de kap bij voorkeur juist de bovenzijde van het oog.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

Bij de getekende witkop met kap streven we naar scherpe kleurafscheidingslijnen tussen de gepigmenteerde veervelden en de witte veervelden. Vaak zien we uitbreiding van melanisatie naar veervelden, die wit horen te zijn, waardoor het gewenste tekeningspatroon wordt verstoord. Bij de mantel treedt deze uitbreiding vaak op naar de achterschedel, kleine-, middelste- en/of grote vleugeldekveren. Geadviseerd wordt deze tekeningsfouten voorlopig nog soepel te beoordelen. Ernstige tekeningsfouten zijn o.a. gepigmenteerde vleugel- en staartpennen, gepigmenteerde veervelden op borst en buik, alsmede bontvorming in de mantel.

Indien de kleur van de ongepigmenteerde veervelden niet helder wit is, dient te worden gestraft bij kleur. Vooral rond de aars en de snavel en in de staart- en vleugelpennen is een iets gelige tint aanwezig, indien de bevedering niet geheel schoon is.

Bonte snavels en poten dienen eveneens te worden gestraft bij kleur. De kleurdiepte van de gepigmenteerde veervelden is in het ideale geval gelijk aan de volkleur. Voorlopig is dit echter nog moeilijk te realiseren.

Veel getekende Japanse meeuwen hebben een wat dunne bevedering rond de oeropening en op de vleugelbocht. Dit is in eerste instantie een bevederingsfout. Wanneer de roze huidskleur doorschijnt, kan ook worden gestraft bij kleur. Bij de beoordeling van de getekende Japanse meeuwen zal de nadruk liggen op tekening.

GETEKENDE WITKOP MET OOGSTREEP. (Zwartbruin, zwartgrijs, mokkabruin en roodbruin).

KLEUR.

Kop en masker:

Voorhoofd, achterschedel, wangen, bef en bovenborst helder wit.

Mantel:

Gepigmenteerd, in de kleur als bij de volkleur.

Vleugeldek:

Grote-, middelste- en kleine vleugeldekveren en de slagpennen helder wit.

Onderlijf:

Borst, buik en flanken tot aan de broektekening helder wit.

Broek en stuit:

Gepigmenteerd, in de kleur als bij de volkleur.

Staat:

Boven- en onderstaartdekveren en de staartpennen helder wit.

Snavel:

Hoornkleurig.

Poten:

Dijbevedering wit, poten vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

Ogen:

Donkerbruin.

Oogstreep:

Gepigmenteerd, in de kleur als bij de volkleur.

TEKENING.

Mantel:

In de nek, van vleugelbocht tot vleugelbocht, dient er een scherpe begrenzing te zijn tussen de witte achterschedel en de gepigmenteerde mantel. Op de vleugels dient er een scherpe begrenzing te zijn tussen de gepigmenteerde mantel en het witte vleugeldek.

Rugbestreping:

Op de mantel bevinden zich evenwijdig aan de lengteas van het lichaam, fijne scherpe streepjes, in de kleur als bij de volkleur.

Broektekening:

Er dient een scherpe begrenzing te zijn tussen het witte onderlijf en de gepigmenteerde broek enerzijds en de broek en de witte staart anderzijds.

Oogstreep:

De gepigmenteerde oogstreep dient achter het oog te ontspringen, recht naar achter te lopen en aan beide zijden scherp en symmetrisch te zijn.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

Bij de getekende witkop met oogstreep streven we naar scherpe kleurafscheidings tussen de gepigmenteerde veervelden en de witte veervelden. Vaak zien we uitbreiding van melanisatie naar veervelden, die wit horen te zijn, waardoor het gewenste tekeningspatroon wordt verstoord. Bij de mantel treedt deze uitbreiding vaak op naar de achterschedel, kleine-, middelste- en/of grote vleugeldekveren. Geadviseerd wordt deze tekeningsfouten voorlopig nog soepel te beoordelen. Ernstige tekeningsfouten zijn o.a. gepigmenteerde vleugel- en staartpennen, gepigmenteerde veervelden op borst en buik, alsmede bontvorming in de mantel.

Indien de kleur van de ongepigmenteerde veervelden niet helder wit is, dient te worden gestraft bij kleur. Vooral rond de aars en de snavel en in de staart- en vleugelpennen is een iets gelige tint aanwezig, indien de bevedering niet geheel schoon is.

Bonte snavelen en poten dienen eveneens te worden gestraft bij kleur. De kleurdiepte van de gepigmenteerde veervelden is in het ideale geval gelijk aan de volkleur. Voorlopig is dit echter nog moeilijk te realiseren.

Veel getekende Japanse meeuwen hebben een wat dunne bevedering rond de ooropening en op de vleugelbocht. Dit is in eerste instantie een bevederingsfout. Wanneer de roze huidskleur doorschijnt, kan ook worden gestraft bij kleur. Bij de beoordeling van de getekende Japanse meeuwen zal de nadruk liggen op tekening.

GETEKENDE WITKOP MET OGRING. (Zwartbruin, zwartgrijs, mokkabruin en roodbruin).

KLEUR.

Kop en masker:

Voorhoofd, achterschedel, wangen, bef en bovenborst helder wit.

Mantel:

Gepigmenteerd, in de kleur als bij de volkleur.

Vleugeldek:

Grote-, middelste- en kleine vleugeldekveren en de slagpennen helder wit.

Onderlijf:

Borst, buik en flanken tot aan de broektekening helder wit.

Broek en stuit:

Gepigmenteerd, in de kleur als bij de volkleur.

Staart:

Boven- en onderstaartdekveren en de staartpennen helder wit.

Snavel:

Hoornkleurig.

Poten:

Dijbevedering wit, poten vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

Ogen:

Donkerbruin.

Oogring:

Gepigmenteerd, in de kleur als bij de volkleur.

TEKENING.

Mantel:

In de nek, van vleugelbocht tot vleugelbocht, dient er een scherpe begrenzing te zijn tussen de witte achterschedel en de gepigmenteerde mantel. Op de vleugels dient er een scherpe begrenzing te zijn tussen de gepigmenteerde mantel en het witte vleugeldek.

Rugbestreping:

Op de mantel bevinden zich evenwijdig aan de lengteas van het lichaam, fijne scherpe streepjes, in de kleur als bij de volkleur.

Broektekening:

Er dient een scherpe begrenzing te zijn tussen het witte onderlijf en de gepigmenteerde broek enerzijds en de broek en de witte staart anderzijds.

Oogring:

De gepigmenteerde oogring dient het oog geheel te omsluiten en aan beide zijden scherp en symmetrisch te zijn. De oogring dient los van de snavelinplant te liggen,

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

Bij de getekende witkop met oogring streven we naar scherpe kleurafscheidings tussen de gepigmenteerde veervelden en de witte veervelden. Vaak zien we uitbreiding van melanisatie naar veervelden, die wit horen te zijn, waardoor het gewenste tekeningspatroon wordt verstoord. Bij de mantel treedt deze uitbreiding vaak op naar de achterschedel, kleine-, middelste- en/of grote vleugeldekveren. Geadviseerd wordt deze tekeningsfouten voorlopig nog soepel te beoordelen. Ernstige tekeningsfouten zijn o.a. gepigmenteerde vleugel- en staartpennen, gepigmenteerde veervelden op borst en buik, alsmede bontvorming in de mantel.

Indien de kleur van de ongepigmenteerde veervelden niet helder wit is, dient te worden gestraft bij kleur. Vooral rond de aars en de snavel en in de staart- en vleugelpennen is een iets gelige tint aanwezig, indien de bevedering niet geheel schoon is.

Bonte snavels en poten dienen eveneens te worden gestraft bij kleur. De kleurdiepte van de gepigmenteerde veervelden is in het ideale geval gelijk aan de volkleur. Voorlopig is dit echter nog moeilijk te realiseren.

Veel getekende Japanse meeuwen hebben een wat dunne bevedering rond de ooropening en op de vleugelbocht. dit is in eerste instantie een bevederingsfout. Wanneer de roze huidskleur doorschijnt, kan ook worden gestraft bij kleur. Bij de beoordeling van de getekende Japanse meeuwen zal de nadruk liggen op tekening.

GETEKENDE WITKOP. (Zwartbruin, zwartgrijs, mokkabruin en roodbruin).

KLEUR.

Kop en masker:

Voorhoofd, achterschedel, wangen, bef en bovenborst helder wit.

Mantel:

Gepigmenteerd, in de kleur als bij de volkleur.

Vleugeldek:

Grote-, middelste- en kleine vleugeldekveren en de slagpennen helder wit.

Onderlijf:

Borst, buik en flanken tot aan de broektekening helder wit.

Broek en stuit:

Gepigmenteerd, in de kleur als bij de volkleur.

Staat:

Boven- en onderstaartdekveren en de staartpennen helder wit.

Snavel:

Hoornkleurig.

Poten:

Dijbevedering wit, poten vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

Ogen:

Donkerbruin.

TEKENING.

Mantel:

In de nek, van vleugelbocht tot vleugelbocht, dient er een scherpe begrenzing te zijn tussen de witte achterschedel en de gepigmenteerde mantel. Op de vleugels dient er een scherpe begrenzing te zijn tussen de gepigmenteerde mantel en het witte vleugeldek.

Rugbestreping:

Op de mantel bevinden zich evenwijdig aan de lengteas van het lichaam, fijne scherpe streepjes, in de kleur als bij de volkleur.

Broektekening:

Er dient een scherpe begrenzing te zijn tussen het witte onderlijf en de gepigmenteerde broek enerzijds en de broek en de witte staart anderzijds.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

Bij de getekende witkop streven we naar scherpe kleurafscheidings tussen de gepigmenteerde veervelden en de witte veervelden. Vaak zien we uitbreiding van melanisatie naar veervelden, die wit horen te zijn, waardoor het gewenste tekeningspatroon wordt verstoord. Bij de mantel treedt deze uitbreiding vaak op naar de achterschedel, kleine-, middelste- en/of grote vleugeldekveren. Geadviseerd wordt deze tekeningsfouten voorlopig nog soepel te beoordelen. Ernstige tekeningsfouten zijn o.a. gepigmenteerde vleugel- en staartpennen, gepigmenteerde veervelden op borst en buik, alsmede bontvorming in de mantel.

Indien de kleur van de ongepigmenteerde veervelden niet helder wit is, dient te worden gestraft bij kleur. Vooral rond de aars en de snavel en in de staart- en vleugelpennen is een iets gelige tint aanwezig, indien de bevedering niet geheel schoon is.

Bonte snavels en poten dienen eveneens te worden gestraft bij kleur. De kleurdiepte van de gepigmenteerde veervelden is in het ideale geval gelijk aan de volkleur. Voorlopig is dit echter nog moeilijk te realiseren.

GEKUIFD.

VORM:**Kuif:**

De kuif moet rosetvormig zijn, uitwaaiëren vanuit één middelpunt centraal op de kop en afhangen tot een lijn boven de ogen.

KLEUR EN TEKENING:**Hoorndelen en bevedering:**

Overeenkomstig de kleurstandaard van de betreffende kleurslag.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN.

De gekuifde Japanse meeuw is erkend in alle gestandaardiseerde kleurslagen. Voor de beoordeling van de gekuifden is op het keurbriefje van de Japanse meeuw een aparte schaal gemaakt, n.l. schaal 4.

De kuifvorm moet worden beoordeeld bij de rubriek "Kop en snavel (kuif)". Opstaande veertjes en/of kleine afwijkingen in de vorm van de kuif zijn niet ernstige fouten en mogen met ten hoogste 2 punten worden bestraft. Een dubbele kuif is wel een ernstige vormfout en moet derhalve worden bestraft met 4 aftrekpunten.

Geadviseerd wordt de rubrieken kleur en tekening bij de gekuifde Japanse meeuwen voorlopig nog soepel te beoordelen.